

[Birgitte Husmark]

jo kun tale om henstillinger, og amterne har mange andre sager at beskæftige sig med, f.eks. nedbringelse af ventelisterne til sygehusbehandling. Kommunerne har også andre vigtige ting at beskæftige sig med, f.eks. øget hjemmehjælp til ældre. Hvordan vil man være sikker på, at alt dette her kan gøres, og at der stadig væk vil være afsat i alt 300 mio. kr. til de sindslidende?

(Kort bemærkning).

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Jeg skal også begrænse mig til en kort bemærkning, fordi jeg har fået besvaret de fleste spørgsmål før.

Fru Pia Gjellerup skoser os for ikke at ville foreslå en afskaffelse af bruttoskatten, og fru Pia Gjellerup angiver, at det vil koste noget i retning af 10-12 mia. kr. Jeg er dybt rystet, og jeg må bede finansministeren om at komme herop og fortælle fru Pia Gjellerup, hvad det samlede beløb for bruttoskatten rent faktisk er. Så vil fru Pia Gjellerup blive klar over, at hun i sine valgtaler åbenbart kraftigt undervurderer størrelsen af bruttoskatten.

Men jeg skal i øvrigt orientere fru Pia Gjellerup om, at vores ændringsforslag – som det også blev gjort klart, da vi afleverede dem – netop var ment som et oplæg til en forhandling og et forlig med regeringen. Og jeg kan love for, at når vi overtager regeringsmagten igen, står bruttoskatten først på dagsordenen.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Til hr. Kim Behnke vil jeg sige, at det kan ikke komme som nogen overraskelse, at Socialdemokratiet og Fremskridtspartiet er uenige om de midler, vi vil bruge til at skabe samfundet.

Målsætningerne, som hr. Kim Behnke kommer med, kan lyde pæne, og man kunne være enige om dem langt hen ad vejen. Men Fremskridtspartiet ved godt, hvad Socialdemokratiet mener om Fremskridtspartiets forslag til midlerne; de er langt hen ad vejen uacceptable og vil skabe et uhyggeligt samfund.

Jeg har ikke gravet mig igennem de langt over 1.000 ændringsforslag fra Fremskridtspartiet. Men fra tid til anden mødes vi jo her i salen og stemmer sammen om et og andet, så

jeg skal da ikke afvise, at det også vil kunne ske her. Men betragtet som et samlet finanslovsforslag, et samlet bud på, hvordan samfundshusholdningen for 1994 skal se ud, er der en meget, meget stor afstand mellem Socialdemokratiet og Fremskridtspartiet.

Til fru Birgitte Husmark vil jeg sige – uden at være stensikker på alle tallene – at der ligger nogle midler i kommuneaftalen, som vi var fælles om at få afsat i forbindelse med satspuljeforhandlingerne, og som vi også talte om under førstebehandlingen af finansloven; i amtsaftalen er der også reserveret et beløb til distriktpsykiatrien. Men jeg synes, det er relevant, når fru Birgitte Husmark rejser spørgsmålet om, hvordan vi får det udmøntet, og hvordan vi sikrer det. Nu er det jo sådan på kommunalområdet og amtsområdet, at de to organisationer varetager ganske mange vigtige opgaver i det danske samfund, som godt kan være i konkurrence med hinanden. Men når man netop laver aftaler om sådanne emner, har vi sædvanligvis en interesse i – det gælder i hvert fald for Socialdemokratiet, og jeg går ud fra, at det også gælder for regeringen – at følge aftalerne markant op, og jeg har også hørt signaler fra såvel kommunerne som amterne, der tyder på, at man faktisk tager situationen for de sindslidende meget alvorligt.

Og så må jeg vente med svaret til fru Anne Birgitte Lundholt til næste omgang.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Fru Pia Gjellerups blankoafvisning af Fremskridtspartiets ændringsforslag bærer præg af, at enten har fru Pia Gjellerup ikke læst Fremskridtspartiets ændringsforslag, men derimod taget en rygmarsvreaktion i retning af, at Fremskridtspartiets ændringsforslag plejer man ikke at bryde sig om i Socialdemokratiet, og derfor er der ikke nogen grund til at ulejlig sig med at læse de mange sider igennem. Det er den ene mulighed.

Den anden mulighed er, at fru Pia Gjellerup helt kynisk gør sig den overvejelse, at når man overordnet i Socialdemokratiet har en anden ideologisk opfattelse af samfundsudviklingen end Fremskridtspartiet, er alt, der kommer fra Fremskridtspartiets hånd, nok noget, man ikke bryder sig om.